

РЕШЕНИЕ

№ 2184

гр. София, 30.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Мавродиева
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Вергов, като разгледа дело номер **3010** по описа за **2010** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 01.03.2010г, постановено по н.а.х. дело №7150/2009г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 96-ти състав е отменил изцяло Наказателно постановление №64358 от 20.05.2009г., издадено от началник АНД-О.-С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.1-во от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП на П. М. П. е било наложено административно наказание „глоба в размер на 100 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от АНО. Наведените в жалбата касационни основания са за допуснати при постановяване на въззивното решение съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, се явява лично и с А., който оспорва жалбата.

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални изисквания и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това срок.

Разгледана по същество е основателна.

Ответникът по касационната жалба П. М. П. е бил санкциониран за това, че на 30.04.2009г. около 11.50 часа в гр.С. па Самоковско шосе управлявал л.а."Т", ДКН:СА 7373НК от с.Железница към с.Бистрица и поради несъобразена скорост със състоянието на пътя, мокра настилка, реализирал ПТП с насрещно движещият се л.а. с ДКН:СА 1389 КТ, с което нарушил чл.20, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени НП, въззивната инстанция е приела, че са налице съществени нарушения на административно-производствените правила, изразяващи се в непосочване в АУАН на скоростта, с която се е движел автомобила, управляван от П. и липсата на конкретизация на пътната обстановка. Без посочване на скоростта не можело да се прецени дали деянието е съставомерно по чл.179, ал.2 от ЗДвП.

Касационната инстанция намира, че този извод на СРС е необоснован и в противоречие с нормата на чл.20, ал.2 от ЗДвП, за нарушаването на която П. е бил санкциониран. Нормата на чл.20, ал.2 от ЗДвП съдържа основното правило за скоростта на движение по пътищата. В нея са посочени факторите на пътната обстановка, с които водачът на пътното превозно средство е длъжен да се съобразява, за да избере съобразена скорост-атмосферните условия, релефа на местността, състоянието на пътя, характера и интензивността на движението, знаците, маркировката, състояние на водача и други обстоятелства, които имат значение за безопасността на движението. Величината на скоростта не може да бъде конкретно определена отнапред. Тя трябва да бъде в зависимост от отрицателното влияние на посочените фактори. Колкото повече и по-неблагоприятни са те в пътната обстановка, толкова по-малка трябва да бъде скоростта на движението в сравнение с изрично посочените максимално допустими по ППЗДвП. По делото категорично е установено, че настилката е била мокра, защото е валило дъжд и липсват убедителни доказателства да е било налице неочаквано и внезапно появило се препятствие, с което водачът П. да не е бил длъжен или да не могъл да се съобрази. След като е възприел атмосферните условия и състоянието на пътя, П. е бил длъжен да съобрази скоростта на движение на автомобила си с влиянието на тези отрицателни факти и да я намали до величина, която да му позволи да избегне настъпването на вредоносния резултат. Следователно, именно виновното несъобразяване на скоростта с конкретната пътна обстановка на движение е довело до сблъсък между двете моторни превозни средства, движещи се насрещно. Настъпилият вредоносен резултат е в пряка причинна връзка с допуснатото от П. нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП.

С оглед на гореизложеното, крайният извод на касационната инстанция, че в досъдебното административно-наказателно производство не е било допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на привлеченото към административно-наказателна отговорност лице. Описаната в АУАН и НП фактическа обстановка очертава в достатъчна степен състава на нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП, като наложено на основание чл.179, ал.2, предл.второ от ЗДвП наказание „глоба” е в минимално установения от закона размер-100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.2 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 01.03.2010г, постановено по н.а.х. дело №7150/2009г. по описа на С районен съд, вместо което:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №64358 от 20.05.2009г., издадено от началник АНД-О.-С., с което на основание чл.179, ал.2, предл.1-во от ЗДвП, за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП на П. М. П. е било наложено административно наказание „глоба в размер на 100 лева.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.